

IJslanders in Holland!

Van 27 april tot 1 mei waren 18 IJslandse kleuterleidsters op excursie in Nederland. De directeur van de school, Inga Maria Ingvarsdottir was vorig jaar mei op een internationale conferentie over speelnatuur in Reykjavik zo enthousiast geworden dat ze zelf ook begon te dromen over een groen schoolplein. Ook in IJsland gaan de kinderen steeds minder naar buiten en zitten ze steeds liever met hun digitale speelgoed binnenshuis en bewegen ze te weinig. Inga Maria nam contact op met George Hollanders, een van oorsprong Nederlandse ontwerper die al heel lang in IJsland woont en werkt en die deze conferentie vorig jaar samen met o.a. de universiteit van Reykjavik organiseerde.

Hoewel ze zich natuurlijk realiseerde dat speelnatuur er in IJsland heel anders uit zal zien, wilde ze toch heel graag, samen met zoveel mogelijk collega's –vanwege het nodige draagvlak– de plekken die ze op onze foto's gezien had in het echt gaan bezoeken.

Fietsexcursies moesten het worden, zondag door de drukte van Amsterdam (twee dagen voor koninginnedag...), vooral langs natuurspeel-

Foto's: Stichting Oase

plaatsen, zoals Het Woeste Westen en Plan West en maandag door Beverwijk, langs twee groene kinderopvanglocaties, een school waar het kleuterplein vergroend is, een natuurspeelplaats en een vergroende 'gewone' speeltuin (alle Beverwijkse locaties aangelegd door De Twee Heren, waarvan er een, Barry, bij de excursie aanwezig was en alles van deskundig commentaar kon voorzien).

George was er zelf gelukkig ook bij en hij kon alles wat verteld werd in vloeiend IJslands vertalen. Klonk heel goed allemaal.

Dat fietsen was een attractie op zich: de meesten hadden al lang (sinds hun kindertijd?) niet meer gefietst. Het tempo was dan ook

dusdanig laag dat we zelf moeite hadden om op de fiets te blijven zitten. Ik heb ooit eens meegedaan aan een fietswedstrijd 'sur place'. Aan die ervaring heb ik veel gedacht. Maar we zijn overal gekomen, hebben alle locaties bezocht, foto's gemaakt, met collega's uitgewisseld en aan het eind was er een hartverwarmend afscheid. Ik denk eerlijk gezegd dat we allemaal blij waren het zonder kleerscheuren overleefd te hebben. Nu zijn we natuurlijk reuze benieuwd naar de vertaling van de Nederlandse naar de IJslandse speelnatuur. Zou zo maar een Springzaadexcursie waard kunnen worden!

Marianne van Lier

